

Bärgningsredskap

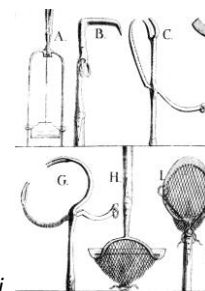

Museibyggnaden användes tidigare som varvs- och hamnförråd. Kvarlämnat låg en hel del redskap från tidigare århundraden. Några av dem från tiden när vrakbärgning var en av de viktigaste inkomstkällorna på platsen.

Brytning och bränning av kalk må ha varit grunden för Slites uppkomst, men när kalkpatron Bachér omkring 1870 omdanade hela bruksverksamheten till ett modernt bolag fick det namnet Slite Varfsbolag. Men varvet byggde sällan nya fartyg annat än för att sysselsätta personalen (de s.k. Skavgaltarna) vid brist på den verkliga råvaran, som var billigt inköpta vrak att bärga och sätta i stånd.

Redskap för bärgning av fartyg och sjunkna skeppslaster utvecklades förmodligen redan under forntiden och de verktyg som hittades på sjöfartsmuseets vind känns igen från Mårten Triewalds utredning "Konsten at lefwa under Watn" från början av 1700-talet.

Där finns t.ex. "papegojtången, ..., hvarmed man kan fatta och bärga allahanda förolyckade waror, gods och pakor" (C) och "kugeltången, som tjener att slå an på stycken, bomber, kulor och alt hwad som runt är" (G)

Triewald, Konsten at lefwa undr Watn, planch 4, detalj